

Dom har været nødt til at erhverve Aktsbeskrivelse, hvilket ofte tager megen Tid, saaledes at den, der endelig langt om længe har faaet Dom over indstævnte, udsættes for yderligere Forhaling, der naturligvis af Debitor kan benyttes til at gøre videre Forfølgning ørkesløs. Denne Bestemmelse om Aktsbeskrivelse er kommen ind i vor Lovgivning egentlig paa en noget løjerlig Maade. Man paabaaber sig Christian V's Danske Lov 1—24—34, men det kan egentlig ikke siges, at denne Artikel udtrykkelig paabyder noget, som kunde kaldes Aktsbeskrivelse, og man har derefter henvist til en Forordning for Norge af 19de August 1735 § 7, der maaske heller ikke egentlig taler om Aktsbeskrivelse, og som i alt Fald ikke gjaldt for Danmark. Det er imidlertid utvivlsomt, at denne Regel om, at Aktsbeskrivelse er nødvendig, er bleven anerkendt i vor Lovgivning, og det har navnlig fundet et Udtryk i en Plakat af 13de Februar 1822, som for Resten ophæver Nødvendigheden af Aktsbeskrivelse med Hensyn til alle Domme under 100 Rigsdaler; i Præmisserne til denne Plakat udtales det utvivlsomt, at Aktsbeskrivelse i andre Tilfælde er nødvendig. Derimod er der jo efterhaanden i Lovgivningen gjort temmelig omfattende Undtagelser fra denne Regel. Det blev allerede ved den nævnte Plakat af 13de Februar 1822 bestemt, at alle Domme under 100 Rigsdaler skulle kunne eksekveres ifølge en simpel Udskrift, hvilket jo er en meget omfattende Undtagelse; dernæst blev der ved en Lov af 30te December 1858 § 25 gjort Undtagelse med Hensyn til Landvæsenskommissionens Kendelser, og endelig, hvad der var endnu vigtigere, bestemmes det i Sø- og Handelsretsloven af 19de Februar 1861 § 46, at til Eksekution af Sø- og Handelsretsdomme behøves kun simpel Udskrift. Mindre Undtagelser ere gjorte med Hensyn til Erstatning i Justitssager og med Hensyn til Sagførersalær i beneficerede Sager. — Nu have vi altsaa ment, at da dette Paabud om Aktsbeskrivelse ikke støttes af nogen egentlig processuel Nødvendighed, hvorimod det medfører mange Ulemper, og da det vistnok oprindelig kun er indført af fiskale Hensyn eller rettere af Hensyn til de sportellønnede Embedsmænds Indtægter, var det et passende Øjeblik til at befri Publikum for de store Gener, som følge med dette Paabud. Vi have ikke kunnet indskrænke os til ligefrem at henvise til Sø- og Handelsretslovens § 46, fordi der jo er det mærkelige, at det er alene

Domme i første Instans, som der i den er Tale om at eksekveres. Naar man derimod giver denne almindelige Regel, bliver det ikke alene første Instans Domme, men ogsaa anden og tredje Instans Domme, hvilket stiller Forholdet noget anderledes. — Imidlertid maa det jo erkendes, at med Hensyn til visse Domme, navnlig Stadfæstelses-Overretsdomme og Stadfæstelses-Højesteretsdomme, har det nogen Vanskelighed at formulere Reglen. Naar en Højesteretsdom f. Eks. blot lyder paa, som den ofte gør, at Landsover- samt Hof- og Stadsrettens Dom bør ved Magt at stande, er det klart, at med en blot Udskrift af en saadan Højesteretsdom kan man ikke henvende sig til Fogden og begære Eksekution. Det samme gælder ogsaa i Forholdet mellem Over- og Underretten; og ogsaa i adskillige andre Tilfælde kan det tænkes, at Fogden for at kunne gøre Eksekution maa have andre Dokumenter til Stede end dem, som ligefrem ere optagne i den paagældende Dom, Underrets- eller Overretsdom. Det gælder f. Eks. ofte, hvor der er Tale om Situationskort eller lignende; der kan Fogden ikke klart se, hvad det er, der begæres af ham; og hvorledes han skal udføre Forretningen, naar han ikke har det paagældende Kort. Vi have derfor i § 2 givet den almindelige Bestemmelse, at naar Fogden ikke efter Domsudskrifter, der præsenteres ham, kan se klart, hvad der forlanges af ham, kan han forlange produceret saadanne yderligere Oplysninger og Dokumenter, som han finder fornødne. Herunder mene vi saa ogsaa, at de Tilfælde falde, som jeg fornylig omtalte, nemlig at der kun foreligger en Stadfæstelsesdom fra en overordnet Ret, som altsaa henviser til en underordnet Rets Dom; der maa Fogden kunne forlange, at i det mindste en Konklusion af den underordnede Rets Dom bliver forelagt ham; mulig vil han forlange mere, navnlig en fuldstændig Udskrift af Underretsdommen, det maa overlades til Fogdens Skøn i det enkelte Tilfælde.

Jeg henleder dernæst Opmærksomheden paa, at der i Slutningen af § 1 berøres nogle Undtagelsestilfælde i den bestaaende Lovgivning, hvorefter der kan gøres Eksekution alene ifølge Domsslutningen, det, som vi nu kalde Domskonklusionen. De Lovbestemmelser, der sigtes til der, ere en Forordning af 5te Marts 1791 § 26, som ordner Politiretterne paa Landet; i saadanne Politiretsdomme skal det, staar der, være tilstrækkeligt, at der produceres en Udskrift af Domsslutningen,